

ในพระปรมາṇีไชยพระมหาภักษري

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒/๒๕๖๒

วันที่ ๓๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายสุธีร์ ซื่อตรอง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และเอกสารเพิ่มเติม สรุปได้ว่า นายสุธีร์ ซื่อตรอง (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ร้องได้ยื่นขอรับ ในอนุญาตนักบินพาณิชย์ต่อกรมการบินพลเรือน โดยผู้ร้องได้ผ่านการทดสอบในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการตรวจร่างกายแล้ว แต่ไม่ผ่านการทดสอบด้านจิตเวชจากสถาบันเวชศาสตร์การบิน กองทัพอากาศ โดยแพทย์ผู้ตรวจได้ระบุว่าผู้ร้องจิตใจไม่ปกติต้องทำการทดสอบใหม่ในอีก ๖ เดือน แต่ผู้ร้องไม่ได้ไปทดสอบใหม่ กรมการบินพลเรือนจึงไม่ออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้อง ต่อมาเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ร้องได้ยื่นขอรับใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ต่อสำนักงานการบิน พลเรือนแห่งประเทศไทย (เดิมคือกรมการบินพลเรือน) อีกครั้งหนึ่ง โดยขอใช้ผลการทดสอบ ในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเดิม และขอตรวจร่างกายใหม่เพียงอย่างเดียว แต่เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน การบินพลเรือนแห่งประเทศไทยแจ้งว่าผู้ร้องจะต้องทำการทดสอบใหม่ทั้งหมด ผู้ร้องจึงยื่นฟ้องคดี ต่อศาลปกครองกลางขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้อง ซึ่งศาลปกครองมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและ ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ และศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คำสั่งปฏิเสธไม่ออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้องเป็นคำสั่งทางปกครอง เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ร้อง

ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่กฎหมายกำหนดไว้ก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองกลาง ต่อมาผู้ร้องยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่แต่ศาลปกครองกลาง มีคำสั่งไม่รับคำขอดังกล่าว

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อให้พิจารณากรณีของผู้ร้อง แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่าผู้ที่จะขอรับใบอนุญาตนักบินพาณิชย์จะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๒ ประกอบข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือนฉบับที่ ๕๙ ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตเป็นผู้ประจำหน้าที่ กล่าวคือ ต้องได้รับใบสำคัญแพทย์ตามขั้นของผู้ประจำหน้าที่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ร้องไม่ผ่านการตรวจสุขภาพในขั้นตอนการทดสอบด้านจิตเวช จึงเป็นเหตุให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยไม่ออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้องเนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด จึงยุติการพิจารณา

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการใช้คุลพินิจทางการแพทย์กรณีของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญเนื่องจากการตรวจวินิจฉัยมีขั้นตอนเพิ่มเติมจากการตรวจวินิจฉัยของแพทย์ทั่วไปที่ให้คำรับรองทางการแพทย์ว่าไม่เป็นโรคร้าย ๕ ชนิด และการที่แพทย์ระบุว่าผู้ร้องมีจิตใจไม่ปกติยังขัดหรือแย้งกับผลการตรวจของแพทย์อันที่ผู้ร้องใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบอาชีวศึกกรรมและใบอนุญาตขับขี่รถบันต์และรถจักรยานยนต์ที่แสดงถึงการมีสุขภาพจิตปกติอีกด้วย การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิของผู้ร้องในการประกอบอาชีพเป็นนักบินพาณิชย์ และทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการใช้จ่ายเงินในการเรียนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเป็นนักบินพาณิชย์

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การกระทำการของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (เดิมคือกรมการบินพลเรือน) ที่ไม่ออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้อง โดยอ้างผลการวินิจฉัยทางการแพทย์ของสถาบันเวชศาสตร์การบิน กองทัพอากาศ ซึ่งระบุว่าผู้ร้องมีจิตใจไม่ปกติ ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายว่าด้วยสุขภาพทางจิตเวชที่ผู้ร้องยังประกอบอาชีพได้เป็นปกติ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ (๑) มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๖
มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๒๑๒ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๓๐
มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ และมาตรา ๒๗๕

(๒) ให้สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทยออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้อง
โดยทันที และให้ผู้ร้องสามารถเข้ารับการตรวจสุขภาพโดยแพทย์ที่มีความเป็นกลางอย่างแท้จริง

(๓) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชุดใช้ค่าเสียหายตามความเป็นจริงพร้อมอัตราดอกเบี้ยนับจาก
วันที่ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพ พร้อมทั้งเยียวยาความเดือดร้อนและเสียหายแก่ผู้ร้องในกรณีอื่นตาม
ความเหมาะสม

(๔) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินคดีใด ๆ ต่อผู้ร้องภายหลังที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล
ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี
คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖
วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือ¹
เสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือ²
เสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาในวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้อง³
ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎหมาย ให้คำร้องได้ครบถ้วนที่
การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นบังคับด้วยโดยอนุโถม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ครบถ้วนที่
มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโถม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา
๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “... และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗

ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องໄว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสื่อภาพอันเกิดจากการกระทำการของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และเอกสารเพิ่มเติม เป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (เดิมคือกรมการบินพลเรือน) ไม่ออกใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้องเนื่องจากผู้ร้องไม่ผ่าน การทดสอบด้านจิตเวชจากสถาบันเวชศาสตร์การบิน กองทัพอากาศ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ (๑) มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๒๑๒ มาตรา ๒๑๓ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๘ และมาตรา ๒๗๕ ซึ่งแม่ผู้ร้องจะได้ยื่นคำร้องต่อ ผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินยุติการพิจารณา ซึ่งทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรง ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก تمام แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่แพทย์ผู้ตรวจได้ระบุให้ผู้ร้องมาทำการ ทดสอบด้านจิตเวชใหม่ในอีก ๖ เดือน แต่ผู้ร้องไม่ได้ไปทดสอบใหม่ภายในเวลาดังกล่าว การไม่ออก ใบอนุญาตนักบินพาณิชย์ให้แก่ผู้ร้องดังกล่าวจึงเกิดจากการกระทำการของผู้ร้องเองที่ไม่ปฏิบัติตาม กระบวนการที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ครบถ้วน ผู้ร้องจึงมิใช่ผู้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสื่อภาพโดยตรง และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสื่อภาพนั้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ประกอบกับกรณีตามคำร้องเป็นการขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของคำสั่งทางปกครอง ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๗ ได้บัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง และผู้ร้องได้ใช้สิทธิฟ้องคดีในเรื่องดังกล่าวต่อศาลปกครอง โดยศาลปกครองมีคำสั่งไม่รับคำร้องໄว้พิจารณาจนคดีถึงที่สุดแล้ว กรณีจึงเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำสั่ง ถึงที่สุดแล้ว อันเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ

- ๕ -

ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญ สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนี้ ผู้ร้องฟังไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๔/๒๕๖๒)

กิตติมศักดิ์

(นายจรัส ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ทวีกีรติ พ.
(นายทวีกีรติ มีนະกິນຍົງ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ครินทร์ เมฆ
(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

บุญปกา
(นายบุญปักดิ์ กุลบุปกา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ปัญญา อุดชาณ
(นายปัญญา อุดชาณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

วิทย์ กังศิเทียม
(นายวรวิทย์ กังศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

อุดมศักดิ์ นิติมนตรี
(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ